

Maade. — Da jeg har Ordet, vil jeg knytte nogle Bemærkninger til den ærede Ordførers Ytringer med Hensyn til Lovtidenden, til hvilke jeg ganske kan henholde mig. Jeg vil nemlig fremdrage en Mangel, som der nu er ved den, nemlig at den ikke er ordnet strengt kronologisk. Man er vant til, naar man kender Datoen og Aarsstallet for en Lov eller en Bestemmelse, der fungerer som Lov — af den sidstnævnte Art ere jo flere optagne i Lovtidenden — at kunne slaa op paa den efter kronologisk Orden, men det er ikke Tilfældet i Lovtidenden; i det Mindste er det ikke nøiagtigt gennemført. Man bliver derfor nødt til at gjøre to Opflag, først et i Registret, naar man kender til at slaa op deri, og dernæst efter den Veiledning, Registret giver, et andet i selve Lovtidenden, thi deri staar undertiden en Lov af en senere Dato foran en af en tidligere Dato. Det er kun dette, jeg vil henlede Opmærksomheden paa.

Bøvløste: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om de stillede Vindringsforslag, idet jeg overlader den Sag til Udvalget, men der er et enkelt Punkt, jeg vil omtale, og hvorom jeg ønsker at gjøre en Henstilling saavel til det ærede Udvalg som til den høitærede Kultusminister. Der er paa dette Forslag til en Tillægsbevillingslov paa Foranledning vistnok af Folkethinget selv for nogle Aar siden optaget en Bevilling af 6,000 Kr. til Undersøgelse af visse Kalkarter her i Landet. I Henhold til denne Bevilling er der nu indtaget 6 Kalkarter til Undersøgelse, og saa vidt mig bekendt er Undersøgelsen allerede helt eller delvis foretaget. Jeg veed, der er stet Henvendelse fra flere Kalkværkseiere til Ministeren om at faae deres Kalk undersøgt saamtidig. Disse ere nu enten komne for sent, eller der er kommet for mange Prøver til, at man paa een Gang har kunnet foretage Undersøgelser, nok er det, at det kunde ikke lade sig gjøre for dem. Min Henstilling er derfor, om enten Udvalget eller Ministeren vilde foranledige, at der kan blive optaget et Forsøg med flere Kalkarter. Der er adskillige endnu foruden de undersøgte. Der er navnlig det store Kalkværk ved Grenaa, som slet ikke har været med ved denne Prøve. Jeg synes, at det vilde være rimeligt, om disse Arter, som endnu ikke have været prøvede og dog have nogen Betydning, kunde komme under den samme Undersøgelse, som de undersøgte 6. Disse Kalkværkseiere beklage sig over, at hvis de ikke faae Lov til at komme med til den samme Undersøgelse som de andre, vil deres Kalk dermed med et Slag være sat

tillbage for dem. Det vil da blive sagt om dem, at deres Kalk ikke engang er værdig til en Undersøgelse, og de frygte, at de ville tabe altfor Meget derved. Ifølge denne Bevilling er der jo kun anvendt 6,000 Kr. paa disse 6 Kalkværkers Undersøgelse, saa Betøftningen kan, da Indretningen nu er gjort, ikke være stor; det dreier sig vel næsten kun om den Smule Uleilighed, der er ved Undersøgelsen. Jeg vil altsaa anbefale, at der bliver optaget endnu 3, 4 andre Kalkarter til Undersøgelse i en nær Fremtid.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne, Justitsministeriet vedrørende, og først skal jeg da ytre med Hensyn til Vindringsforslaget under Nr. 8 til § 20, at det forekommer mig ligesom den ærede næstsidste Tale (Leth) at være i ethvert Fald en meget stærk Formalisme, naar man vil udelukke den der omtalte Sum paa Grund af en formentlig Forbindelse med provisoriske Finantslove. Det er jo naturligvis saa, at Alt, hvad der bevilges ved Lov, ogsaa maa faae Plads paa Finantsloven, og forsaavidt kan man naturligvis sige det fra et rent formelt Standpunkt, men selve den reelle Foranstaltning, som her er Tale om, nemlig den Forøgelse af Hof- og Stadsrettens Personale, som en nødvendiggjort Ansættelse af 2 Assessorer, er jo en Folge af en af Rigsdagen paa sædvanlig Maade vedtagen Lov. For Resten forstaaer jeg ogsaa det ærede Udvalgs Stilling til Sagen saaledes, at man egentlig ikke i Realiteten misbilliger den; saaledes maa jeg i det Mindste forstaa den Ytring, der findes i Betænkningen, og at man egentlig nok indrømmer, at en saadan Medhjælp er nødvendig, efter at Rettens Assessorpersonale er blevet udvidet. Med Hensyn til de andre Ting, som den ærede Ordfører bemærkede, skal jeg kun udtale, hvad angaar de udenlandske Præmieobligationer, at Ministeriet har jo ikke noget andet Middel til at træde op mod dem end Lotteriloven af 6te Marts 1869 § 4, og jeg ser ikke rettere, end at denne Paragraf kun forbyder at sælge de saakaldte Promessesjer, o: Retten til for en enkelt eller enkelte Trækninger at deltage i Fordelingen af de udenlandske Præmieobligationers Gevinster, men derimod ikke forbyder Salget af selve Obligationerne hver for sig, enten nu den enkelte Obligation sælges til en enkelt Mand, eller Flere i Forening slaa sig sammen om at kjøbe saadanne Obligationer. Jeg tror ikke, at man ved Domstolene vil kunne faae gennemført en Betragtning, hvor-